

Ramón Varela Díaz

Se ben a Consellería de Educación da Xunta de Galicia asumiu hai anos as competencias no eido educativo no noso país (programación, contidos, metodoloxía, ..), pode dicirse que en xeral o estudo das Ciencias Naturais, Bioloxía e Xeoloxía -tanto en BUP, COU, como en FP-, non cambiaron en absoluto. Mesmo as Ciencias Sociais da EXB apenas contan con referencias concretas ao noso medio natural. Incluso mais, moitos dos programas actuais de BUP, COU e FP apenas se se

diferencian dos programas dos anos 50, aínda que en aspectos como os do medio ambiente, os cambios daquela a hoxe son cualitativa e cuantitativamente moi considerábeis.

Hoxe, a Educación Ambiental entre os 14-18 anos limita-se a unha referencia nun tema teórico de Ecoloxía presente en Primeiro curso de BUP, en Segundo curso de FP e no COU. É dicir, a unha explicación de unha/duas semanas de duración no transcurso dun ciclo académico de 4 ou 5 anos.

En resumo, a Educación Ambiental é inexistente no ensino non univer-

sitário. Temas como tabaquismo, drogas, contaminación do medio, lixo, residuos tóxicos, incendios, plaguicidas, agricultura biolóxica, industrias contaminantes no noso país, saúde e ambiente, papel e materiais reciclábeis, choiva ácida, a destrución da capa de ozono, lexislación ambiental, etc... en definitiva, todo o que sucede ou rodea ao medio ambiente na auga, atmósfera e solo, a súa problemática e posibles solucións; todo o que en definitiva nos rodea e do que dependemos para a nosa supervivencia como especie, todo isto está arredado das programa-

A raíz da Disposición da Xunta de Galicia, referente a novas EATP que se podían implantar como asignaturas optativas (D.O.G. nº101, 27 maio 1988), en centros como o Instituto de Bacharelato M. Garcia Barros de A Estrada, ou o I.B. Xelmírez I de Santiago puxéron-se como asignaturas a Ecoloxía e os Talleres Ambientais para dar asida urgente a unha lagoa na programación oficial e a unha necesidade obvia: o Estudo Ambiental. A receptividade e interese dos alumnos cara a estes temas que-

e no ensino médio é imprescindible e moito mais se se diseña de maneira participativa e na súa maior parte fora da aula. Considero que determinados temas só se poden aprender no campo. A toma de conciencia dos grandes problemas ambientais só se pode realizar se partimos dos pequenos problemas que temos ao noso carón, que están aí diante nosa pero que até que vamos ao campo e os estudamos non os vemos.

Desde ADEGA animamos aos mestres e mestras, profesoras e profe-

NECESITAMOS A COLABORACION DE MESTRES E PROFESORES PARA IMPLANTAR A EDUCACION AMBIENTAL NO ENSINO

cións oficiais. Só o interese ou a sensibilidade de determinados mestres e profesores fai que algún destes temas se traten nas súas clases.

O ensino das Ciencias Naturais, Bioloxía e Xeoloxía non se debe limitar a un relatorio teórico de clasificacións cunha longa lista de nomes. As saídas ao campo, as prácticas no laboratorio, as rutas ecolóxicas, ou os mesmos talleres ambientais son medios de aprender; son medios para entender cómo funciona e se comporta a natureza; son medios para comprender, valorar e amar a natureza.

dou de manifesto en múltiples ocasións ao longo do curso (que se desenvolve cunha duración de tan só dúas horas á semana): a recollida e fabricación de papel a partir de papel usado, a recollida e almacenaxe de pilas, os roteiros e excursións aos lugares próximos ao Instituto e mesmo a zonas máis lonxanas, a limpeza de praias, a elaboración dun folleto informativo sobre temas de medio ambiente, o debate dos problemas de actualidade, a análise das noticias dos medios de comunicación,...

A Educación ambiental na escola

sores a facer un estudo activo centrado no noso medio ambiente, para coñecer, comprender e amar mellor o noso país xa que logo será máis fácil defende-lo fronte ás agresións individuais ou "oficiais", fronte a inoperancia da administración, fronte á deixadez da Consellería de Educación.

Sexamos os ensinantes os que, aínda que teñamos que esforzarnos, levemos adiante un ensino que persiga a defensa ecolóxica de Galicia. En ADEGA apoiaremos e asesoraremos aos ensinantes que se decidan a leva-lo á práctica.